

Mál nr. 181/2003

M

og

Vátryggingafélagið X v/málskostnaðartryggingar fjölskyldutryggingar

Ágreiningur um réttarstöðu og undanþáguákvæði vátryggingaskilmála.

Gögn.

1. Málskot móttakið 16.09. 2003, ásamt fylgiskjöllum 1 - 14 þ. á m. bréfaskipti aðila og skýrslur lögreglu.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 615/2003.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þeirrar umfjöllunar er óþarft að geta ítarlega. M slasaðist á veitingahúsi á Kanaríeyjum þann 01.03. 1999. Meintur tjónvaldur er H sem hefur neitað því að greiða henni bætur. M hyggst höfða dómsmál til innheimtu bóta á hendur H. Af því tilefni leitaði hún til vátryggingafélags síns og fór fram á réttaráðstoð í samræmi við skilmála vátryggingarinnar. Félagið neitar bótaábyrgð sbr. fyrirliggjandi gögn. M vísar til þess að þann 01.10. 2001 hafi vátryggingin verið í gildi í tvö ár í samræmi við ákvæði skilmála. Hafi ágreiningur aðila komið upp eftir það tímamark og því ljóst að félaginu sé skylt að greiða málskostnað. Niðurstaða örorkumats lá ekki fyrir fyrr en 14.05. 2002. Hafi krafa um greiðslu skaðabóta verið send H í framhaldi þessa eða þann 11.10 2002. Krafa hafi ekki verið sett fram fyrir þrátt fyrir að lögmaður M hafi sent H bréf þann 26.02. 2001 um að kröfur yrðu hafðar uppi til greiðslu skaðabóta. Kröfu M á hendur H hafi verið svarað með bréfi, dags. 26.10. 2002, á þann veg að bótakröfu var hafnað. Fram kemur að vátryggingafélagið haldi því fram að ágreiningur hafi stofnast milli aðila þann 26.02. 2001 er tilkynning var send gagnaðila. “Þar sem því bréfi hafi ekki verið svarað hafi stofnast til ágreinings nokkrum dögum seinna...”

Vátryggingafélagið hefur ekki upplýst nefndina um afstöðu sína vegna málskotsins.

Álit.

Málskostnaðartrygging mun hafa orðið hluti af fjölskyldutryggingu þann 01.10. 1999. Þann 01.10. 2001 hafði málskostnaðartrygging milli félagsins og M því verið í gildi í tvö ár.

Samkvæmt 1. mgr. 7. gr. skilmála málskotsnaðartryggingar er hægt að fara fram á að málskostnaður verði greiddur ef vátryggingin er í gildi þegar ágreiningur kemur upp og hún hafi þá verið í gildi í að minnsta kosti tvö samliggjandi ár hjá félaginu.....” Samkvæmt 2. mgr. sömu greinar getur vátryggður fengið greiddan málskostnað, þrátt fyrir 1. mgr., ef þeir atburðir eða þau atvik, sem liggja til grundvallar kröfunni, hafa gerst eftir að vátryggingin tók gildi”.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum telur nefndin að miða skuli við að ágreiningur aðila, í skilningi 1. mgr. 7. gr., hafi ekki legið fyrir fyrr en eftir að framkvæmt hafði verið örorkumat og lögmaður M sendi H kröfu um greiðslu skaðabóta þann 11.10. 2002. Á þessum tíma hafði vátryggingin verið í gildi í tvö samliggjandi ár. Nefndin telur þau atvik sem liggja til grundvallar kröfu M hafi gerst eftir að vátryggingin tók gildi. Með hliðsjón af framanrituðu er greiðsluskylda vátryggingafélagsins fyrir hendi í máli þessu.

Niðurstaða.

M á rétt á vátryggingavernd samkvæmt fyrirliggjandi málskostnaðartryggingu.

Reykjavík 14. október 2003

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.